

9. årgang 1989

April/Maj/Juni

I al sin glans

For nogle år siden overværede jeg et bryllup i Grønland. Vi sang Grundtvigs pinsesalme: I al sin glans nu stråler solen... Hvis jeg ikke havde vidst det før, blev jeg i hvert fald klar over det nu: Denne salme er så præget af dansk natur, så den vanskeligt lader sig overføre til et andet land med en anden natur.

Det var ejendommeligt i et land uden skove og nattergale og med en sommernat, hvis kølighed må karakteriseres som mere end sval, at synge om fredskovens nattergale, der slår højt i sommernattens korte svale.

Men salmens poetiske omtale af det danske sommerlandskab er dog kun billedtale, kunne man sige. Det er jo ikke solen på himlen, men livslyset over nådestolen, Grundtvig priser. Det er heller ikke den liflige luftning fra fjorden eller havet, han synger om, men »det lufter lifligt under sky fra Paradis, opladt på ny«. Og når Grundtvig slutter det 3. vers med at nævne bækken i engen, der yndigt risler ved vor fod, så peger også den bort fra sig selv og hen på »livets flod«.

Ingen, der læser digtet igennem, er i

tvivl om, at det er en salme, han har for sig, og ikke et naturdigt. Det er Guds-Ordet, Jesus Kristus, der prises, ikke solen om sommeren i Danmark. »Opvågner alle dybe toner til pris for menneskets forsoner!«

Alligevel er det sådan, at billede og sag, den danske sommer og evangeliet i den grad går i eet i salmen, så at de dårligt kan skilles. Det er jo ikke sådan, at Grundtvig skriver, at ligesom solen skinner på himlen, sådan skinner livslyset over nådestolen. Solen og livslyset bliver

i salmen på en måde til ét og det samme, selv om de ikke er ét og det samme. Grundtvig sammenligner heller ikke bækken i engen med livets flod, men bækken i engen bliver en del af livets flod. Selvfølgelig må man tænke på skabelsen, når det hedder: Det ånder himmelsk over støvet. Gud Herren blæste livets ånde i mennesket, som han havde dannet af jordens støv, som det hedder i 1. Mosebog. Men Grundtvig fortsætter med at sige: »Det vifter hjemligt gennem løvet,« og så er vi i skoven ved pinsetid

og vindens susen i bladene er blevet selve livets ånde.

Denne sammenføjning af billede og sag, af jord og himmel, gør salmen til en pinsesalme. Pinsen er budskabet om, at Gud sætter sit ord i kraft: Jesu Kristi forsonergerning er fuldbyrdet og forkyndes os, så vi kan tro, at »jorden løftet er mod Himlen, Himlen sænket er mod jord.«

Jeg holder meget af det ord »hjemligt« i salmens 3. vers: »Det vifter hjemligt gennem løvet«. Man ved fra Grundtvigs manuskripter, at han prøvede mange andre tillægsord, før han fandt det rette: »hjemligt«. Når Gud ved sin ånd sætter evangeliet om forsoningen i kraft for os, så føler vi, der er fremmedgjorte, os hjemme i vor tilværelse på ny; sådan som vi netop ved sommertid kan føle os hjemme i vores verden og vores liv.

Der er dansk sommer i salmen, men der er selvfølgelig først og sidst evangelium, ellers var det jo heller ikke en salme. Det, der giver liv, og som Grundtvig fortrøster sig til er Guds levendegørende ånd, ikke livet i naturen:

Det volder alt den Ånd, som daler,
det virker alt den Ånd, som taler
ej af sig selv, men — os til trøst
af kærlighed med sandheds røst —
i Ordets navn, som her blev kød
og for til Himmels hvid og rød.

Erling Albinus, Åbenrå

Årets konfirmander

Skellerup:

Anita Skov Andersen, Højbjergvej 3b
Heidi Randi Malmquist Andersen,
Skovhavegyden 2
Dan Bruselius, Højbjergvej 14a
Morten Bruun, Bytoften 8
Helle Hansen, Skovhavevej 14
Klavs Kjær Hansen, Pårupvej 3a
Michael Landberg Hansen, Pårupvej 7
Lars Henriksen, Ved Mosen 1
Katrine Kølleskov, Højbjergvej 5a
Tina Larsen, Ved Mosen 7
Frank Rosenlund Matthiesen,
Balsgyden 11
Birgit Lilian Nielsen, Pårupvej 9

Lone Nielsen, Skellerupvej 10
Mia Holbæk Pedersen, Hovmarken 46
Søren Schrøder, Mæholm 10
Martin Staffe, Højbjergvej 5b
Søren Haahr Thyregod, Skellerupvej 22
Jesper Aalund, Balsgyden 3

Ellinge:

Dorte Nøhr Andersen, Pårupvej 44
Annette Kirk Hansen, Pårupvej 32
Arno Rindahl Hansen, Gl. Byvej 8
Mikael Normann Hansen, Pårupvej 51
Ole Toftegaard Hansen, Pårupvej 59
Per Nørreby Hansen, Gl. Byvej 3
Michael Jensen, Åvænget 11

Ved redaktionens slutning så regnskabet for Zilipa således ud:

Dato		Indgået	Udgået	Saldo
3/12	Kassebeholdning			5.009,00
21/12	Indbetalt til CCF, hjælp til apotek		1.000,00	4.009,00
8/ 1	Indbetalt til CCF		120,00	3.889,00
2/ 2	Indbetalt til CCF		120,00	3.769,00
6/ 2	Frivilligt bidrag	200,00		3.969,00
1/ 3	Indbetalt til CCF		120,00	3.849,00

CCF = *Christian Children's Fond (Kristne Børnefond)*

Som I kan se, har vi sendt kr. 1.000,- til hjælp til et apotek. Det skyldes, at Børnefondens blad i december måned sendte et nødråb om hjælp til at oprette et udleveringsapotek, da mødre med syge børn ofte må vandre flere dage til nærmeste medicinudleveringssted.

Sykredsen, som hver anden uge nørkler til vores årlige bazar til fordel for Zilipa, besluttede, at det var en god ting at støtte, hvorfor man enedes om at sende et bidrag på kr. 1000,-.

Se endenstående tak fra Børnefonden.

92.765 KR. TIL APOTEKET I KIBUNGO

Meget flot! BØRNEfondens appel til sponsorerne i december, gav et imponerende fint resultat. Trods julemåned og dermed travlhed, strømmede pengene ind. Sponsorernes forståelse og offervilje sikrer nu, at apoteket i Kibungo

bliver en realitet i nær fremtid. Et apotek der skal sikre, at børnene og deres forældre får adgang til den mest nødvendige medicin. Målet er nået over al forventning og BØRNEfonden siger hjertelig tak til alle bidragydere.

Hold mig nogenlunde omgængelig

En gammel mands bøn

På bagsiden af indgangsdøren til en engelsk kirke fandt man i året 1610 følgende:

»Herre, du véd bedre end jeg selv, at jeg

Brev fra Zilipa (oversat):

Til Zilipas venner

Zilipa sender mange varme hilsner og ønsker os Guds fred. Hun er meget taknemmelig for vores venlige brev, som har gjort hende meget glad. Grunden til, at brevene er så forsinkede, er, skriver hun, fordi hendes land er så langt fra vores.

Zilipa skriver videre, at de i Rwanda er inde i en kort tør periode med lidt regn ind imellem. Kornet er allerede kommet op, de dyrker mest soyabønner og yamsrødder.

De har kun et gedekid og mangler en ged, så de kan få mælk. Hendes mor mangler en symaskine, så hun kan sy tøj til alle børnene. (Dette er svar på vores forespørgsel, om der evt. var noget særligt, denne familie manglede).

(Vi har også spurgt hende, om hun ved, hvad jul er for noget). Hertil svarer Zilipa, at jul er på grund af Jesus' fødsel, og at andre hellige dage er påske og pinse.

Hun slutter med endnu en gang at ønske os Guds fred.

Musayidizi Leonard, en ven af familien, har skrevet dette brev for Zilipa.

er ved at blive ældre og snart gammel. — Bevar mig fra den skrækelige vane at tro, at jeg nødvendigvis må udtale mig om enhver sag og ved enhver lejlighed.

Fri mig for trangen til at forsøge at ordne alle andres affærer.

Gør mig eftertænsom, men ikke trist, hjælpsom, men ikke nævenyttig.

Når man tænker på mit uhyre forråd af visdom, kan det synes en skam ikke at bruge det fuldt ud, men du véd, Herre, at jeg helst skulle beholde nogle få venner til det sidste.

Fri mig fra altid at ville remse endeløse rækker af detaljer op, og giv mig evnen til hurtigt at komme til sagen. Forsegl mine læber for ord om mine bekymringer og smerter, de bliver flere og flere, og lysten til at beklage sig over dem vokser, som årene går.

Jeg vover ikke bede om bedre hukommelse, men om større ydmyghed, når mine erindringer synes at være i modstrid med andres. Lær mig den sunde indstilling, at også jeg kan tage fejl af og til.

Hold mig nogenlunde omgængelig. Jeg nærer ikke noget ønske om at være helgen, nogle af dem er meget svære at holde ud — men et surt og tvært gammelt menneske er et af djævlens mesterværker.

Giv mig evnen til at se noget positivt, hvor jeg ikke har ventet det, og gode sider hos mennesker, jeg ikke har ventet det hos.

Og giv mig endelig den nåde, at jeg kan sige det til dem«.

Det er så yndigt at følges ad

Ved C. Christensen

Livet er langt...

»Livet er langt, lykken er kort, salig er den, der tør give det bort«. Således synger Kim Larsen i omkvædet i sin sang, der handler om en, der klipper silhuetter af sine allernærmeste. »Når verden bliver kold og forladt, finder jeg trøst i min kæreste skat...« Således fortsætter papirklipperen. Og dermed fanger Kim Larsen en fundamental grund til at indgå parforhold. Men der står ikke noget

om, de to er gift! Vi er ude over den tid, hvor samliv og fællesbo er forudsat af en ægteskabsindgåelse. Vi prøver »lykken« af, inden vi binder os »på papiret« til hinanden. Selv om vi lever i et helt andet livsmønster end vores forældres, så står tosomheden, synes de fleste, stadig urokelig som den bedste udgangsposition — også når verden bliver kold og forladt.

84 nye par pr. dag

Statistikken fortæller, at der indgås ca. 25-30.000 ægteskaber pr. år. Lidt over 2 millioner voksne lever i ægteskab, hvoraf ca. 55 pct. er kirkeligt viede. Der indgås altså i gennemsnit pr. dag 84 ægteskaber. (I parentes kan bemærkes, at der i modsætning dertil, opløses ca. 40 ægteskaber pr. dag i Danmark).

For eller imod kirkebryllup!

Fra gammel tid var det naturligt at blive gift i kirken, og for en hel del var det romantisk med den lange hvide kjole, slæb og slør, og brudgommen mødte op i kjole og hvidt. Men der er nu også de brudepar, for hvem det romantiske betyder mindre. De vil blot modtage kirkens velsignelse over deres ægteskab, og så ønsker de overfor offentligheden at bekendtgøre, at nu vil de altså forsøge at skabe deres eget hjem »for alvor«.

Fra kirkens side kræves intet med hensyn til påklædning, og selve formen står til at ændre. Alligevel er der mange, der synes, at det er alt for højtideligt og alvorligt i kirken. Man skal f.eks. love at

leve sammen, indtil døden skiller, og hvem kan det? Derfor går de på rådhuset og bliver gift med den enkle tilspørgsel: Vil du have NN som hos dig står til ægtemand/-hustru? Akkurat som der spørges først ved den kirkelige vielse.

I kirken tager det mindst 1/2 time, og man nøjes ikke med en kort tilspørgelse, eftersom ægteskabet — i kirkens tradition hører med til at opretholde »orden« i Guds skaberværk.

I middelalderen...

Indtil reformationen opfattede kirken ægteskabet som et sakramente. D.v.s., at det på linie med dåb og nadver var en gudgivet »retningspil« for at vække og styrke troen hos dem, som bruger det. At den allertidligste kristendom brugte ægteskabet som billede på forholdet mellem Kristus og menigheden, gav den senere middelalderlige katolske kirke anledning til at tolke ægteskabet som et sakramente.

Reformator M. Luther gjorde i det 16 århundrede oprør mod den forståelse af ægteskabet især imod den katolske kirkes regel, at en præst ikke må gifte sig. I en alder af 45 år giftede han sig med Katharina, en tidligere nonne, som han havde hjulpet »ud« af klostervæsenet! For Luther bestod ægteskabsindgåelse af to dele: En verdslig begivenhed: — To ønsker at indgå en borgerlig »kontakt«. Og en religiøs del: De to vil gerne forstå »kontrakten« ud fra den kristne kultur og tradition, hvilket vil sige: 1) at ægteskabet er livsvarigt og 2) at forholdet har brug for velsignelsen (accepten fra kærlighedens far, Gud selv).

Det kirkelige vielsesritual har bevæget

sig i en balancegang mellem disse to sider af samme sag siden reformationen.

Det ene århundrede har man lagt vægten på ægteskabet som en borgerlig institution for ved næste forandring at lægge trykket på dets kirkelige karakter.

Kirkens tidstegn

»Tiderne skifter«, siger vi, og mener, at det er den bedste forklaring på forandringer. Kirken »skifter ikke med« lyder en af anklagerne imod den. Men engang imellem sker der noget. Et af beviserne er, at der tillades ændringer i de kirkelige skikke — dens ritualer. I 1983 kom der et nyt vielsesritual. Det gamle ritual (med tilspørgselen: vil du elske og ære NN til døden jer skiller) er almindeligt kendt. Det anvendes i dag på lige vis med det nye. Tilspørgselen er interessant, fordi den del af ritualet som oftest tager »farve« af den tid, hvori den er lavet.

1983-ritualet

Efter en takkebøn for alle dem, der har vist os kærlighed, »fra vi var børn og indtil i dag«, læses tre bibeltekster op (én fra bebudelsesberetningen, én fra Jesu stridssamtale om ægteskabet og til sidst en paulinsk formaning om at leve ordentlig sammen). Så spørges begge ægtefolk efter tur: Vil du have NN, som hos dig står-til din ægtemand (-hustru)? Ja. Er det din vilje at leve med ham/hende i troskab og kærlighed alle jeres livs dage, gode såvel som onde, efter den nåde, Gud vil give jer? — Ja!

Samlivsformer og velsignelse

I moderne tid gives der mange samlivs-

former. Det lovformelle ægteskab er én af disse, som kirken velsigner. Af og til diskuteres om andre samlivsformer ikke også burde kunne velsignes. Sidst har en præst i Holstebro velsignet et ældre par som lever papirløst sammen — de havde ikke råd til at gifte sig af sociale grunde. Homoseksuelle har fået mulighed for retslig ligestilling som ægtepar i deres

pardannelse, måske skal kirken snart tage stilling til om den kan lade én kærlighed være uvelsignet, medens en anden — nemlig det lovformelle — velsignes (accepteres). Men én ting kan da konstateres, og det er at ordene fra skabelsesberetningen om at det ikke er godt for mennesket at være ene aldrig bliver for gamle.

Video og vielse

Tale til brudepar

Da vi var sammen forleden, kom vi ind på filmsoptagelser i kirken f.eks. ved bryllupper. Og da jeg har frie hænder, når der skal holdes tale til brudepar, og da I har kendt hinanden og boet sammen, så tilstrækkeligt længe sammen, så at jeg sikkert ikke kan fortælle jer noget om ægteskabelig kærlighed, som I ikke ved i forvejen, så vil jeg i stedet for spinde en lille tråd om det fænomen, at vi altid skal have billeder fra vigtige begivenheder i vores liv.

Når vi tager billeder, og når I fremover tager billeder, så er det med det formål at styrke erindringen. »Det er da rart om nogle år at opleve det hele igen«, tror jeg du sagde NN. Vi tager billeder fra husets første faser, fra børns fødsler og har billeder fremover fra vugge og næsten til grav, med det for øje at styrke erindringen. Og som sådan er billeder gode. »Kan du huske dengang«. Hvert billede har sin historie og kræver sine kommentarer. Og så træder vi ind i kirken, i den overbevisning, at indenfor kirkens tykke mure gælder de samme

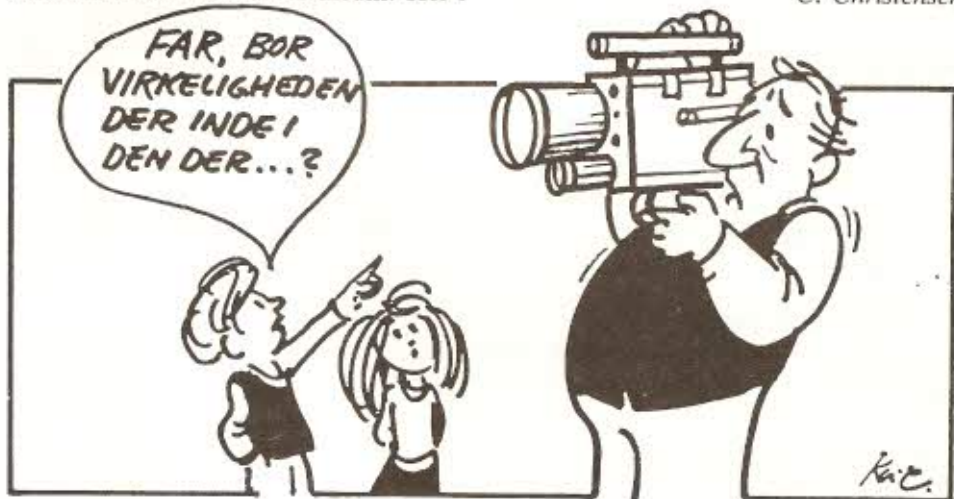
regler som udenfor, men sådan er det ingeniunde. At der gælder andre regler er mest tydeligt, når en soldat kommer herind, så må han lægge sine våben ude i våbenhuset. Herinde findes intet andet end overtalelsens våben til at udøve ordets magt. Og således gælder også andre regler for erindringen. Her i kirkens rum erindres alle og enhver ikke om andet end *dengang* vi blev holdt over dåbens vand, dengang blev vi mindet om, at i hvad lykke der end bliver os til del, i gode såvel som i onde dage efter den nåde Gud vil give os, sættes vores liv i relation til den kendsgerning, at vi har fået livet givet for intet og derfor skylder andre alt. Derfor tør vi i vielsesritualet også formane brudepar til i alt at udvise størst forståelse overfor hinanden. Vi ved, at kærligheden er en vanskelig størrelse, men ved dåben blev vi borgere i et rige eller fik del i en sfære af en anden verden, hvor en uvant regel — nemlig den hovedregel, at kærligheden frem for alt skal råde — er den vigtigste. Denne verden giver sig udtryk i ord, hverken mere eller mindre i dag. Herinde indgydes I i ord, al den tro på og håb på, at kærlig-

hedens vej er den eneste vej. Udenfor peges der på så mange vildveje, herinde accepteres vi, som vi er, og har en gang for alle fået værdi som menneske, udenfor skal vi ustandselig tilkæmpe os værdi i relation til andre enten ved arbejde eller i kraft af stort hus, ny bil eller andet fint og dyrt. Herinde behøver vi ikke at spille skuespil for nogen eller for et kamera, og derfor heller ikke for hinanden, her er vi alle lige dårlige, lige gode og lige velkomne, hvad enten vi er forældre til brudepar eller en fjern bekendt, her er vi alle lige »jøde, græker, træl og fri mand og kvinde«, alle henvises vi nemlig til at leve af den overbevisning, at vi har fået vort liv for intet — den livslov gjorde Gud til et grundfundament i skabelsesordenen og den livslov skal I skabe rum for i jeres lille verden.

Jeg kom vist lidt væk fra det med fototet som erindringens førstehjælper. Men jeg vil påstå, at et billede taget i kirken, tages med stor risiko for at bedrage. Når det kan bedrage ved sådanne lejligheder som denne, så er det fordi billedet sætter det forkerte i centrum. Her i

kirken er det kærlighedens væsen vi mindes om, vi sætter altså for en kort stund Guds væsen — kærlighedens ophav — i centrum, og ikke os selv, som jo dog har lettest ved at hænge fast på et eventuelt foto. Og så en grund mere til at billedet bedrager er, at man fristes til at tro, at det er fint nok at lytte til Vor Herres ord én gang, nemlig den ene gang, man bliver viet. Men principielt er sådan en vielse en husmenighed — som Grundtvig kalder den — der samles om en familiebegivenhed. I dag vil vi vel kalde dem familiemenigheder. Alle disse familiemenigheder i Fraugde sogn udgør så tilsammen menigheden, der hver søndag fejrer gudstjeneste for dér igen og igen utrætteligt at lade sig omuntre, trøste eller tugte af det erindringen ikke kan holde fast på, nemlig Guds nærvær. Hans evne til at binde sammen, hvor vi synes at det falder fra hinanden. Det trænger vi til at høre her sammen mange gange, og det lader sig ikke binde til en videooptagelse eller et billede, for så vil det blive til trivialitet eller klichéer.

C. Christensen

Fra menighedsrådene

Ældreudflugt

Den 9. maj indbyder Skellerup/Ellinge Menighedsråd til udflugt for de ældre i de to sogne.

Vi starter kl. 13,30 med bus fra Ellinge kirke, og kl. 13,45 fra Skellerup kirke. Herfra kører vi til Kerteminde, hvor vi skal se Johannes Larsens Museum. Efter rundvisningen her drikker vi kaffe på Marinaen. Herefter går turen til Hindsholm, hvor vi ser Viby Mølle og provst Jørgen Larsen vil fortælle om Viby kirke, som vi stopper for at bese.

Vi slutter af med middag i Teglværkskoven, hvorefter turen går hjemad. Vi regner med at være hjemme ved 20-20,30 tiden.

Med undtagelse af evt. drikkevarer til middagen er turen gratis. Alle ældre i de

to sogne er velkomne til at deltage, kun beder vi om forhåndstilmelding af hensyn til madbestilling.

Hvis der er nogen, der har et transportproblem til de to afgangsteder, klarer vi dette, hvis I giver besked i forvejen.

Sommermøde

Allerede nu vil vi gerne gøre opmærksom på, at vi søndag den 13. august holder sommermøde i præstegården. Vi håber på godt vejr, så vi kan være i haven. Vores gæst er højskolelærer Hanne Rydahl, Askov.

Læg allerede nu mærke til datoen. Mere om sommermødet i næste kirkeblad.

Tilmelding til ældreudflugt den 9. maj 1989

Navn/navne _____

Står på ved Ellinge kirke
(sæt kryds)

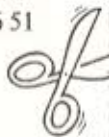
Står på ved Skellerup kirke
(sæt kryds)

Ønsker transport til Ellinge kirke
(sæt kryds)

Ønsker transport til Skellerup kirke
(sæt kryds)

Tilmelding senest den 26. april til:

Lone Wellner Jensen, Skellerupvej 40, 5540 Ullerslev	09 35 11 18
Janne Kølleskov, Højbjergvej 5A, 5540 Ullerslev	09 35 31 63
Elsebeth Andersen, Bytoften 18, 5540 Ullerslev	09 35 18 62
Tove Aagaard Jørgensen, Åvænget 8, 5863 Ferritslev	09 98 15 84
Liss-Lotte Talbro, Ellingevej 67, 5863 Ferritslev	09 98 16 51

Ellinge kirke

Menighedsrådet har besluttet at overdrage arkitekt Allan Havsteen Mikkelsen, Ærø, at udarbejde et projekt til istandsættelse af Ellinge kirkes indre.

Vi håber at opnå de fornødne tilladelser og midler, så istandsættelsen kan påbegyndes i andet halvår 1990.

Bazar

Den 28. maj holder vi bazar til fordel for Zilipa. Vi vil her sælge de mange håndarbejder, som sykkredsen har produceret i vinterens løb. Vi vil forsøge at lære af vores erfaringer fra sidste år, så vi håber at kunne servere kaffe for alle uden for lang ventetid. Der vil foruden salgsboden være aktiviteter af forskellig art. Vi håber på godt vejr, så vi kan opholde os i haven i præstegården. For en sikkerheds skyld vil vi dog leje et telt, så vi kan krybe i tørvejr, hvis der kommer en byge. Vi håber på stort fremmøde, alle er hjertelig velkomne.

Overskuddet vil blive brugt til en ged og en symnaskine, som Zilipas familie har så hårdt brug for.

Siden sidst i kirkerne

SKELLERUP

Døbte:

5/3 Kim Kristiansen

ELLINGE

Døbte:

15/1 Rune Lind Pedersen

5/2 Bolette Kern

12/3 Rikke Berntsen

Sognepræst:

Lone Wellner Jensen, Skellerup præstegård, 5540 Ullerslev, tlf. 09 35 11 18

Fødselsanmeldelse:

Til sognepræsten senest 2 døgn efter fødslen. Gælder alle, også dem der ikke er medlemmer af folkekirken. Man skal medbringe den gule anmeldelse, der udleveres af jordemoderen, samt forældrenes dåbs- eller navneattester og evt. vielsesattest.

Dåb:

Henvendelse til præsten ved den kirke, hvor barnet ønskes døbt.

Navngivning (uden dåb):

Til præsten i moderens bopælssogn. Husk, at et barn skal have navn enten ved dåb eller navngivning, inden det bliver 6 måneder.

Vielse:

Til ægteskabskontoret på rådhuset i bopælskommunen. Der skal medbringes dåbs- eller navneattester, personnummerbevis og evt. skilsmissebevilling. Ægteskabskontoret udsteder en prøvelsesattest, som tillige med de ovennævnte papirer medbringes til præsten ved den kirke, hvor vielsen skal foregå.

Dødsfald, begravelse/bisættelse:

Dødsfald meddeles snarest til sognepræsten. Gælder også for dem, der ikke er medlemmer af folkekirken.

De pårørende aftaler det fornødne med den præst, der skal foretage begravelsen eller bisættelsen. Ved begravelse skal kirkeværgen altid underrettes.

Skellerup kirke:

Formand Frans Rasmussen, Macholm 12, tlf. 09 35 17 00

Kasserer og kirkeværgen Annardt Henriksen, Pårupvej 17, tlf. 09 35 11 85

Organist Ann-Kirstine Christiansen, Odense, tlf. 09 16 91 69

Kirkesanger Niels Jørgensen, Ellingevej 27, Refsvindinge, tlf. 09 33 12 66

Graver Inga Sørensen, Krogyden 23, tlf. 09 35 11 78

Ellinge kirke:

Formand Liss-Lotte Talbro, Ellingevej 67, tlf. 09 98 16 51

Kasserer og kirkeværgen Hans Christensen, Kirkeballe 11, tlf. 09 98 11 44

Organist og kirkesanger - se Skellerup kirke

Graver Børge Sørensen, Krogyden 23, tlf. 09 35 11 78

